

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2024. Advent XXX. évf., 4. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

Ady Endre: Egy jövőendő karácsony

*Jön a karácsony fehéren
S énhozzám is jön talán majd
Valaki a régiékből.*

*És bámulva és vidáman
És kacagva mondom én majd:
»Ma karácsony van, karácsony.«*

*És hörögve mondom én majd:
»Ki a szobámból, pogányok.«
Döng az ajtóm és bezárul.*

*Csendesen lép a szobámba
S én köszöntöm: »Béke, béke.«
A küszöbön sápadt orvos.*

*És szorongva szól a vendég:
»Valami tán fáj a multból?«
Megmozdul a sápadt orvos.*

*És hörögve mondom én majd:
»Hiszen én meg se születtem.
Karácsony van, száll az angyal.«*

*És szorongva szól a vendég:
»Ma karácsony van, karácsony,
Emlékszel a régiekre?«*

*És bámulva és vidáman
És kacagva mondom én majd:
»Hiszen én még sohse éltem.«*

*És a nagy, szomorú házban
Zsoltárokat énekelve
Hajnalig várom az angylt.*

• Gyertek a Betlehemi Láng ünnepélyes átadójára 19. oldal.

• Aki tud, vegyen részt a tisztújításban jelöléssel december 31-ig 22. oldal 19 pont.

• Figyelmetekbe ajánljuk a berekfürdői Fórum emlékeztetőjét 19–23. oldal.

*Áldott Karácsonyt
és boldog Újesztendőt kíván a
Szerkesztőség!*

Ez a lapszám a BGA Alapkezelő

támogatásával jelent meg.

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jóakat. Lk 2,14

„...Legyen béke már...”

Ebben a most kezdődő ünnepi időszakban forrongó, békétlen háborúzó emberi világunk rémhírei árasztanak el. Tegnap százával lőtték ki a szárnyas rakétákat, ma drónokkal támadják egymást a háborúzó felek. Tegnap erdőtüzek és füstfelhők fojtogatták a tulajdonukat elhagyni nem akarókat, ma az esőzések által átázott hegyoldalak földcsuszamlásai és az „özönvízszerű” eső által megemelkedett vízszintek okozzák több száz ember halálát és több ezreket kezelnek eltűntként. Szinte felfoghatatlan számunkra az a sok változás, megrázó esemény amit „gyorsuló világunk” produkál. Emberi békétlenség, megoldatlan sorsok, éhezõ „klímasúlytott” tömegek? – Valahol háttérből felcsendül a rég-
gen ismert szó a „Könyvek Könyvéből”: „...nehéz idők jönnek.” 2Pét 3,3-13. „Az emberek ugyanis önzõk, pénzsóvárak lesznek dicsekvõk, gõgõsek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek, szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktele-
nek, jóra nem hajlandók, árulók, vakmerõk, felfuvalkodottak...” 2Tim 3, 1-3. Sõt, ha még ez nem volna elég, Pál apostol arról is ír, hogy a gonoszság ura, a lélek ellensége rendkívül kreatív.

De fontos tudni, hogy minden baj, esemény nem egyszerűen, sorsszerűen tör ránk, mintha semmi közünk nem lenne azok menetéhez. Mindezek mögött ott sejlik az örök ember bűneivel, vétkeivel, mulasztásaival. Korunk viseltet dolgai különös kiábrázolása a Biblia első 11 fejezetében Isten elleni lázadásnak, az emberi elbizakodottság, aki istennév akar lenni a teremtettségnek és közben Isten létét is tagadja szavaival és tetteivel. Úgy értékeli magát a mai ember mintha egyszín-
ten lenne a Mindenhatóval. A nyomorúságos események tehát egyenes következményei, cselekedeteinknek és irányultságunknak.

Babits Mihály Húsvét előtt című költeményéből idéztük a sort: „Legyen béke már! Legyen vége már!”. Vágyunk erre a békességre, megbékélésre. A betlehemi mezõn az angyalok ezt az Isten és ember közötti békét hirdetik meg: „...Dicsőség a magasságban... a földön béke...”. Isten mindent megtett, elküldte Fiát a világba megteremteni ezt a „vágyott békét”. Lázadásaink következményeit eltörölni, ellenében elkövetett tetteink, bűneink ítéletes következményeit magára venni Jézust küldötte le. Isten igazságos. Az Ő igazságának eleget tenni küldte el Fiát kifizetni az érettünk fizetendõ árat. Mert bizony „a bűn zsoldja a halál” Róm 6,23. Így Isten felmentõ ítélete minden bűneit megbánó lélek számára készen áll. Karácsonyt ünnepelni, felszabadult szívvel együtt énekelni az angyalokkal csak így fogunk tudni. Ha elfogadjuk Isten érettünk való áldozatát, akkor szívünk teljes hálájával énekelhetjük a menny dicsőségét, és teljes meggyõzõdéssel és jóakarattal munkálhatjuk a békét magunkban, Isten és ember között és ember és ember között.

Az angyali ének másik üzenete a béke és megbékélés mellett, hogy ezek után járunk a jó akará-
rásának a kényszere alatt. Ez a jóakarát itt nem az Üdvözítõ akaratát jelenti, hanem azoknak az embereknak igyekezetét, akik munkálni akarják azt a mennyből alászállt békességet. Nagyon fontos dolog számunkra, cserkészeknek a jóindulatból fakadó jó cselekedet. Naponta? Naponta többször? Mindig! Hiszen a betlehemi bölcsõbe beleszületett Isteni dicsőség nem egy napra szól. Éppen ezért mi, akik részesültünk az isteni kiengesztelõdésben és feloldozásban, sem csak egy idõre, idõszakra kötelezõdtünk el a jóindulatú cselekvésre. Ez egy életforma, mely tartamában a teljes emberi élet-
hoszt lefedi. Ugyanúgy mint a cserkészlét is, fogadalmunk visszavonhatatlan.

Szabánszky Gábor cst., cspk.

Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21)

30 éves az ICHTHÜSZ folyóiratunk!

Ez azt jelenti, hogy közel 120 szám jelent meg a mai napig, merthogy az idén is megjelent már három és nem emlékszem, hogy több összevont számunk lett volna, mint három.

Sok-sok változás, bizonytalanság, konfliktus, feszültség, rémhír, öröm és szűgyen volt a cserkészületünkben ezalatt a 30 év alatt, bizonyára ICHTHÜSZ Közösségünk is hibát hibára halmozott. Az azonban biztos, hogy Közösségünk folyóirata negyedévenként megjelent. Mert sok változásunk, okosságunk és okoskodásunk közepette és ellenére „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid. 13.8) Ja és persze mindeközben nem szűnik meg „a cserkészetnek is Ura” lenni. Persze a cserkészek nagy többsége próbálja kihúzni magát ez alól az Úrság alól, sok-sok kudarcot, kárt és bajt okozva magának konkrétan és a cserkészetnek általában.

Az újságunk pedig hat állandó rovatban, változatosan, aktuálisan és érdeklődést remélve próbálta három évtized alatt a Krisztusba vetett minősített, személyes hit lényegét hirdetni, minimum két okból. Az egyik az, hogy „...nincsen üdvösség senki másban...” (ApCsel. 4,12), a másik pedig ezzel összefügg: még a magukat Krisztus-hívőnek gondoló cserkészek is hányszor keresik aktuális vagy örök üdvösségüket Krisztuson kívül!

Mind a Közösségünknek, mind pedig a folyóiratunknak az a célja, hogy az általános emberi igyekezeten túl – amit valláserkölcsi alapnak hívunk – legyen egy spirituális alapunk is, amely immáron nem az ember igyekezetéből, hanem az Isten kegyelméből indul ki és ez adja annak garanciáját.

- Ezt az igazságot fejezik ki a *címlapon* található versek. Gazdag kincstár 30 év alatt!
- Erről szólnak a *bevezető bizonyosságtételek*, meditációk.
- Erre adnak fantasztikusan szép példát a *korábbi évek, évtizedek* hűséges, Krisztus-hívő cserkészei.
- A *Kisgyermek növekedéséről* szóló rovatban idevonatkozó pedagógiai eszmefuttatásokat, vélekedéseket, gyötrődéseket tettünk közkinccsé.
- Az *Egymás terhet hordozzátok* rovatban néhány csapat életének jeles pillanatai várták az olvasót.
- Az *Örüljetek...* rovatban többnyire a szezonális ünnepek énekeit, gondolatait, játékait találjuk.
- A *Lábam előtt mécses a Te igéd* rovat a quasi hivatalos rész, ami Fórumaink, Közgyűléseink döntéseit/anyagát tartalmazzák.

A címlapos versre hivatkozáskor bátorkodtam azt mondani, hogy *miccsoda gazdag verses kincstár* gyűlt össze a 30 év alatt. De ugyanez vonatkozik a meditációkra, a visszaemlékezésekre, az ünnepek hivatkozásaira stb.

Nem vagyok naiv. Tudom, hogy e lapot sokkal kevesebben olvassák, mint nem. Valaki azért, mert semmit nem olvas, valaki azért, mert az evangéliumi koncentrációt ab start fölöslegesnek tartja, elég a vallásosság. Valaki felekezeti felszíniességből, szűkkeblűségből vagy más okból hagyja e kincset palagon heverni.

Eközben ugye általános tapasztalásunk az a nehéz helyzet, hogy kellene egy jó vers, téma, játék, ének például a táborúzhöz, cserkész-délutánhoz, cserkész-bemutakozáshoz. Vagy nem tudjuk hova nyúlunk vagy szűk a forrás...

Csak szerénytelenül mondom, hogy az ICHTHÜSZ 30 x 4 számában gazdag forrás áll rendelkezésünkre! Sőt, tiszta forrás! Aki maga, Jézus Krisztus! És Akié egyedül a dicsőség!

Dr. Csobolyó Eszter cst., cspk., főszerkesztő

A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80)

Egy jobb világért

110 éves a magyar cserkészzet

Szerkesztette: Székely Levente és Réti Gergely

Kiadja: Az MCC Press Budapest 2023

Közreműködők: Magyar Cserkészszövetség és az Ifjúságkutató Intézet 369 o.

A Magyar Cserkészszövetség 110 éves évfordulóját ünnepli e könyv. Ez fejeződik ki az alcímben, a főcím pedig a cserkészetet megálmodó és létrehozó Lord Baden-Powellnek buzdító szavára és egyben a cserkészzet küldetéstudatára utal, nevezetesen arra, hogy egy jobb világot hagyjunk magunk mögött, mint amiba beleszülettünk és élünk.

Ebben önmagában benne van, hogy a cserkészzet magasra teszi a lécet a maga számára, azt pedig jóhiszeműen valljuk, hogy akiben, akikben igaz elkötelezettség van ez iránt a cél iránt, az megtermi egy jobb világ gyümölcsseit.

Gergely Jenő ikonikus – A magyar cserkészzet története című – könyvéhez hasonlóan ez is egy gazdag monográfia, viszont olyan speciális monográfia, aminek a témája ugyan egy, nevezetesen a magyar cserkészzet, de szerzői többen vannak. Úgy gondolom, hogy ennek vannak előnyei és vannak hátrányai. Az előnye és a hátránya többé kevésbé ugyanaz, nevezetesen, hogy a szerzői szubjektumok markáns akcentusokat és markáns hiátusokat produkálnak. Bizonyára a könyv szerkesztői ennek tudatában voltak és ezzel együtt kérték fel a szerzőket feltételezve azok legjobb szándékát. Megítélésem szerint – a végeredmény ilyen-olyan aszimmetriájában – ez számos olvasóban kritikus gondolatokat indukál. Persze a feladat is nagyobb, hiszen e mű főleg a jelennel és a jövővel foglalkozik, ami kiforratlanságában, dinamikájában és olykor megfoghatatlanságában nem hasonlítható a múlt leírásához.

Anélkül, hogy ezt a potenciálisan kritikus érzést most markánsan megfogalmaznám, sokkal inkább a könyv életes, hiánypótló és – a fentieket nem elfelejtve – nagyra értékelhető karakterét hangsúlyozom, valamit a továbbiakban a szó leíró és elemző értelmében igyekszem ismertetni az egyes fejezeteket.

Az előszóban hallunk arról a dialektikus egységről, hogy a cserkészzet egyrészt örök értékeket hordoz az idő folyamatában, ugyanakkor megvan benne az a rugalmasság, hogy ezeket az örök értékeket a kor kihívásaihoz igazodva hordozza. Nem kérdés, hogy ez elvileg így van, de vajon megvan-e még a dialektikus egység?! Az eredeti értékek: valóságosság, moralitás, hazafiság, osztályokon átívelő szolidaritás etc. nem lett-e bizonyos mértékig a cserkészzetben is a szekularizációnak, globalizációnak, vadkapitalizmusnak az áldozatává?!

A könyv három nagy fejezetből és képmellékletből áll.

Az **ÖRÖKSÉG** első fejezete az *angol gyökerekről* igazán gazdag információt ad a cserkészzet megalapozottságáról, amelynek két pillére nyilvánvalóan a vallás és a katonaság. Szép ívét látjuk a cserkészzet kialakulásának a búr háború szükségleteitől kezdve az angliai egyházi jellegű ifjúsági mozgalmak együttműködésén, gyűlésein és táborain keresztül a németországi kapcsolatokon át, el egészen az 1909-es londoni, immáron 11 000 cserkészt számláló Nagytáborig.

A *magyar cserkészzet történetével* foglalkozó fejezet nagyon helyesen 1910-re vezeti vissza a cserkészzet magyarországi tevékenységét, amely protestáns részről az első csapat megalapítását jelentette, katolikus részről pedig egy gimnáziumi évkönyv cserkészettel foglalkozó fejezetét. Ami az első csapatot a Budapesti Református / Keresztény Ifjúsági Egyesületet illeti leszögezendő, hogy ez az angol YMCA-ból vett értékekre épít. Ez az alap abban az időben – tulajdonképpen ma is – messze meghaladja a „valláserkölcsi alapot”, ami egy emberi, szellemi igyekezet. Az akkori, erősen evangéliumi töltetű YMCA-ból kinőtt cserkészzet egy speciális kriszto-centrikus spiritualitásról tud és beszél, amelynek hirdetése gyakorlatilag egy lelkes kisebbség majdhogynem Don Quijote-i szélmalomharca a magyar cserkészeten belül mind a mai napig. Kicsit talányos, hogy a Magyar Cserkészszövetség megalakulásának időpontját és résztvevőinek egy részét írja e fejezet, de nem írja a helyszínt, ami a Budapest Kálvin téri Református Egyházközség. Jeles eseményeknél a helyszín és az időpont együtt szerepel, vajon itt miért marad le a helyszín?!

Az sem túl örömdetes, hogy Papp Gyulát elnökként bár megemlíti, de nem mondja, hogy az első, nem kis megpróbáltatásokat megélt évtizedben – első világháború, kommun, intervenció etc. – mindvégig ő volt a Szövetség elnöke. Később pedig azt állítja, hogy az első elnök Sík Sándor volt. Itt fontos hangsúlyozni, hogy Sík Sándor olyan, szinte senkihez nem hasonlítható szerepet töltött be a magyar cserkészetben, hogy joggal megérdemli a legmélyebb és legmagasabb elismerést és ezzel nem szorul semmilyen „rásegítésre” és ha ez történik, az inkább kontraproduktív. Ez különösen a cserkészpedagógiában betöltött elvi és gyakorlati szerepében lesz nyilvánvaló. Erről akár egy külön könyvet is lehetne írni, de ettől még sajnálatos, hogy sem ez a fejezet, sem későbbi pedagógiai rész nem említi Karácsony Sándort, aki ugyan nem a cserkészetben lett híressé, de a cserkészetben is alkalmazta a társas lélektanról és az evangéliumi közösség hatásáról vallott – számára elismerést és mindmáig nagy tiszteletet parancsoló – pedagógiai felismeréseit. Ez őt a legjelentősebb elméleti pedagógussá tette és ezzel a magyar cserkészetnek/cserkészeknek – legalábbis egy részét – nagyban gazdagította. A történeti rész kiemelkedő értéke az, hogy egyrészt kitér a trianoni diktátummal elszakított területek magyar és nem magyar cserkészetére, másrészt nem kerüli az olyan kritikus pontokat sem, mint a levetékekkel és a zsidósággal való kapcsolat, harmadrész pedig kitér a dzsemborikra, különös tekintettel a gödöllőire és persze a nyilas és kommunista betiltásokra is.

Az emigrációs cserkészteket leíró rész mindannyiunk számára több, mint tanulságos. A hazánkban ellehetetlenült helyzet miatt külföldön menedéket keresők számára a cserkészlet nem feladat volt, hanem a testi-lelki túlélésnek, a közösségépítésnek és az értékmegtartásnak egy csodálatos megvalósulása. Ehhez hasonlóan az egyházak, egyház-közösségek esetében látunk akár a 19. század végétől kezdődően. Az pedig tovább fokozza tiszteletteljes elismerésünket, hogy a cserkészek nagyon sokszor a magyar gyökérű/ajkú egyházházközösségekben találtak otthonra, támaszra, harcostársra. Nekik a cserkészlet munkájában az volt a jutalmuk, hogy tehették, olykor belső és külső feszültségek közepette is. Eközben Magyarországon a rejtőzködő cserkészlet eo ipso politikai állásfoglalást is jelentett. Az emigrációban felszabadultan, lélekemelően, magyar zenei, énekes, táncos, népi és polgári kultúrát életbetartóan folyt az áldozatos munka, amelynek nem kis szerepe volt a magyarországi cserkészlet újjáindulásában, mint szellemi, személyi és infrastrukturális forrás. De ezt megelőzően nem győzünk hálát adni azért a szolgálatukért, amelyet az 1950-90 közötti, később érkező magyar emigráció gyermekeinek és ifjainak adtak.

Az illegálisban zajló igyekezetekről és nehézségekről is pontos képet kapunk a következő fejezetből. Talán ebben a részben fejeződik ki negatív kategóriákban az egyházszolgálat és cserkészszolgálat közös sorsa. Tehát az egyházak mindenfajta gyermek és ifjúsági munkájának az üldözése és a cserkészlet felszámolása. Az elhivatottságnak és elkötelezettségnek szép példáiról is hallunk e fejezetben, akik sok mindent kockáztatva az utolsó lehetőségeket olykor fölértékelve folytatták a munkát. De azokról is tisztelettel emlékezik e fejezet, akik a modus vivendi-t, a cserkészlelkesítést kerülve, de a módszereket megélve találták meg helyüket a turista, a természetbarát vagy „indiantáborok” szervezeteiben és kereteiben. Örömdetes, hogy ez a fejezet kiterjed azokra az üldöztetésekre is, amelyek protestáns célozattal nem annyira a cserkészlet, mint inkább a protestáns gyökérű, evangéliumi YMCA/KIE spiritualitását igyekeztek megélni, persze sokszor éppen egészen cserkészies táborokban.

A Magyar Cserkészszövetség újjáalakulásának szépségeiről és nehézségeiről e könyv potenciális olvasóinak egy része személyes tapasztalással, ismerettel és élménnyel rendelkezik. Persze ha a távoli történelem értelmezésében vannak nézeteltérések, mennyivel inkább legitime igaz ez a közelmúlt megítélésére. A magyar cserkészlet újjáalakulásában aktívak és az azt messziről szemlélők, az abban résztvevő viszonylag fiatalok, az életmeghatározó cserkészlelkesítőket hordozó öregek, az úttörőben résztvevők és az attól viszolygók, Krisztusban hívők és nem hívők vagy más világvallások követői stb. nyilván másként ítélik meg ezt a korszakot. És tehetik ezt úgy, hogy a maga szempontjából és a maga hangsúlyával mindenki hordozza az igazság mozzanatait a tényeket illetően és azok értékelését a maguk szubjektivitásában. E közhelynek számító mondatok anélkül, hogy az újjáalakulás fejezetére részletesen reflektálnának, nagyra értékelő tisztelettel veszik tudomásul a szerző hangsúlyait és hálás köszönettel a rengeteg idevonatkozó, sokak által nem ismert információt. Mindazonáltal e sorok írójának enged-

tessék meg az az észrevétel, hogy időrendben az ICHTHÜSZ létrejött és szervezet munkája magyar cserkészzet hőskorában is és az újjáalakulásakor is megelőzte a Táborkereszt létrejöttét és tevékenységét. Az azt követő hosszú kérdéssor azonban sajnos valóban megválaszolatlan kérdések sora. Arról viszont cserkésztisztként és csapatparancsnokként személyesen meg vagyok győződve, hogy ezekben a kérdésekben, illetve az idevonatkozó válaszokban a Táborkereszt és az ICHTHÜSZ szinte minden esetben nem csak egyetértésre tudna jutni, hanem egyet is ért. Hogy ez építően nem tudott mind a mai napig a Magyar Cserkészszövetség és általában a magyar cserkészzet javára lenni, az nem rajtuk múltott/múlik. Hát akkor kiken? Nevesítés helyett hadd idézzem Pál apostolt: „Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” (Ef 6,12) Ezek az erők és hatalmak felekezettfüggetlenül vehetnek, vettek, vesznek olykor lakozást cserkészszakörökben is.

Az örökség nagy fejezetének utolsó egysége *mérlegre teszi az elmúlt 33 évet*. Nem kis feladatra vállalkoznak a könyv szerkesztői. E fejezet két fontos ábrával és egy táblázattal kezdődik. Az első ábra számomra viszonylag megnyugtatóan hirdeti, hogy a 2007-2009-es évek mélypontjához képest a csapatok száma emelkedett vagy legalábbis stagnál, a cserkészek száma pedig 8000-ről több, mint 14.000-re nőtt. Tanulságos a terület szerinti megoszlás is, ami egy külön tanulmányt érdemelne. De azt fontosnak tartom e helyt is jelezni, hogy a fővárosi és a főváros környéki csapatok adják a magyar cserkészcsapatok felét és a másik hét kerület a másik felét. A fiú-lány arány meglehetősen kiegyensúlyozott, bár érdekes, hogy 30 fölött úgy tűnik inkább a nők vannak többen, 50 fölött pedig inkább a férfiak. E fejezet többi részében 7 középkorú cserkészvezető interjút olvashatjuk. Mintegy mozaik áll össze a kép, ráadásul úgy, hogy minden elemet maga az olvasó helyezhet a képbe ilyen vagy olyan szempont szerint kicsinnek, nagynak, színesnek, szürkének vagy éppen hagy ki a képből. Nehéz eldönteni, hogy ki van könnyebb helyzetben egy reális kép kialakításában az, aki ismeri az interjúalanyok cserkészzetét vagy aki nem. Az azonban nyilvánvaló, hogy a könyv életessége szempontjából ez a fejezet kulcsszereppel bír.

Az új nagy fejezet címe: **HELYZETKÉP**, amelynek első írása általános képet nyújt hazánk *civil és önkormányzati ifjúsági szerveződéseiről* és azon belül a magyar cserkészetről, illetve ifjúsági szervezeteiről és ezek népszerűségéről. Sok-sok nagyon tanulságos, olykor meglepő adatot szolgáltatva. E fejezet fontosságát számomra az adja, hogy a magyar cserkészzet akkor méltó a múltjához és nevéhez, ha a magyar társadalmon belül fontos, pozitív szerepet tölt be. Az öncélú, önszórakoztató cserkészzet nem cserkészzet.

A második nagy fejezete pedig a *Magyar Cserkészszövetségek Fórumáról* ad nagyon hiteles, precíz képet. Már az emigrációs fejezetben is nyilvánvalóvá vált a diaszórásban élő magyar cserkészek nemzetmegtartó, de legalábbis nemzeti közösséget erősítő szolgálata. Valami hasonlót szolgál a Fórum a Kárpát-medencében az elszakított területek

magyar cserkészszövetségeinek, cserkészeinek összefogásával. Európának ebben a konfliktusokkal és feszültségekkel teljes korszakában és régiójában minden olyan társulás, amely kész és képes egyéb társulásokkal együttműködni, ígéretet hordoz. Jó dolog az, ha az elszakított területek cserkészei egymással és az anyaország cserkészeivel szoros kapcsolatot ápolnak. Ezek a szövetségek nyilván in sui generis hidat alkothatnak az aktuális országaik cserkészei felé is. S ha ez megtörténik, ha erősödik a közép-európai országok cserkészeinek egysége, az építőkövé lehet Közép-Európa és Európa egységének, harmonizációjának nagyon is kívánatos folyamatában.

Nyilvánvaló, hogy a könyv rendkívül gazdag tartalma is oka annak, hogy nagyon nehéz súlyozni a kisebb-nagyobb fejezetek között. Nem beszélve arról, hogy ez is szubjektív kérdés, mert van, akinek a szociológiai kontextus, másnak a történelmi háttér, másoknak a vallási/spirituális karakter etc. jelenti a fontosságot. Mindazonáltal az talán objektivitással bír, hogy ha általában írunk a cserkészetről – pláne egy élő cserkészetről –, akkor a cserkészetet alkotó komponensek közül kiemelkedik a *pedagógia és a közösség-szervezés*. E témakör jelenti a Helyzetkép harmadik tematikus fejezetét. A legösszintébb elismeréssel és a téma különleges jelentőségéhez méltó komolysággal ajánlom ezt a fejezetet az olvasó figyelmébe. A kérdésre, hogy mire számíthat a gyermekünk, ha egy cserkészközösséghez csatlakozik vagy talán a még komolyabb kérdésre, hogy mire számíthat egy szülő, ha cserkészközösségre bízva gyermekét, ebben a fejezetben kapjuk meg a választ. A cserkészlet közösséget ad, életformára nevel és keresztyén hit és értékrend mentén kívánja nevelni az ifjabb és a vénebb cserkészt egyaránt. Az idevonatkozó kulcsszó az élménypedagógia, amely olykor/legtöbbször különleges környezetben, a cserkész törvény és fogadalom szellemében kívánja építeni a cserkészt kisközösségben, cselekedve tanulással, természetközelségben, különös tekintettel a magyar népi kultúrára. E fejezet nagyon informatív, nagyon komplex és mégis nagyon világos értékét újra és újra hangsúlyozva, hiányosságára bátorkodom fölhívni a figyelmet. Teszem ezt különösen is azért, mert expressis verbis említi a szerző a társas nevelést, a közösség jellemformáló erejét, de valamilyen oknál fogva nem említi azt az elméleti pedagógust, aki mindezeknek a fogalmaknak – ha nem is könyvtárnyi, de többkönyves – elaborátumával gazdagította azokat a cserkészvezetőket, akik ezeknek a fogalmaknak az elméleti hátterére is kíváncsiak voltak. És persze az egész magyar pedagógus társadalmat. Karácsony Sándorról van szó, illetve sajnálatos módon róla nincs szó ebben a fejezetben (sem). Őt nem a cserkészlet tette tiszteletet parancsolóan híressé, hanem szakmájának magasszintű művelése, a társaslélektan fogalmának megalkotása és persze annak az elméletnek a kidolgozása, amely végső soron a Sík Sándor-i „a példa nevel!” bölcs gondolat mellé odatette a Karácsony Sándor-i „a közösség nevel!” komplementáris elvét. Mindezt teljessé tette az evangéliumi közösség fogalmával, aminek a jelszava cserkész körökben így artikulálódott: Jézus Krisztus a cserkészletnek is Ura! E jelszó mögötti megfontolás – mint már mondtam – nem azonos a vallás erkölcsi alappal, hiszen az utóbbi az ember felől közelít Isten felé, miközben az előbbi az Isten elől közelíti meg az embert, konkrétan a cserkészt. E fejezet

minden gazdagsága, igazsága és komplexitása még gazdagabb, még igazabb és még komplexebb lett volna annak szakszerű kifejtésével, amire én csak utaltam a fentiekben.

A könyvön az első szótól az utolsóig átüt, hogy a magyar cserkészzet mind a mai napig nem tért le a Baden-Powell-i, Papp Gyula-i, Sík Sándor-i, Karácsony Sándor-i útról, nevezetesen a valláserkölcsei alpból és a krisztó-centrikus hitből fakadó, egyházakkal való szoros együttműködésről. *A keresztyénység és cserkészzet összefüggését* katolikus és protestáns aspektusból elemzi e fejezet. Nem csak az közös bennük, hogy mindkét alfejezetet püspöki köszöntés (Felföldi László, pécsi megyéspüspök és Steinback József, dunántúli református püspök) előzi meg, hanem az is, hogy mindkét főpásztor az általa képviselt egyház, illetve egyházak nevében arról biztosítja a cserkészet, hogy az egyházak a gyermek és ifjúsági missziójuk részeként tekintenek arra, valamint, hogy támogató nyitottsággal készek az együttműködésre. A két alfejezetben a legörvendetesebb közös pont az, hogy mindkettő a legnagyobb tisztelettel említi a Krisztusban testvéregyházak cserkészeti iránti elkötelezettségét. A két Közösség: ICHTHÜSZ, Táborkereszt – amelynek tisztségviselői e fejezetek szerzői – megalakulásakor a 20-as, 30-as években talán az identitás hangsúlyozása mögött a rivalizálás is célként szerepelt, ma azonban sokkal inkább közösen kívánják szolgálni a magyar cserkészeti krisztusi hagyományát szemben a szekularizációval vagy a formális/üres vallásoskodással.

Az utolsó fejezethez a legautentikusabb személyek, a Magyar Cserkészszövetség jelenlegi Országos Elnöksége tagjai adják nevüket. *A napi tevékenységükben tapasztalatról és a víziókról beszélnek*. Jó elmélet nélkül nincs jó gyakorlat. Itt jó elméletet látunk és szívből kívánjuk, hogy mindez jó gyakorlatban és össz társadalmi méretekben öltön testet. A magyar cserkészeti legyen olyan, hogy a kívülállók se legyen kétsége afelől, hogy: „A cserkész, ahol tud, segít!”.

A könyvet közel negyven fantasztikusan szimpatikus kép summázza a jelen és a múlt cserkészeti életéből. Az rendben van, hogy ezek között a képek között cirka 7 utal a cserkészeti és a katolikus egyház kapcsolatára. Azt sem bánom, hogy nincsen olyan kép, amely kifejezetten jelezné, hogy benne és mögötte protestáns szervezés van. De talán bekerülhetett volna e képek sorába mondjuk az 1991-es, 1996-os vagy 2000-es Református Világtalálkozóhoz kapcsolódó (debreceni 1200 fő, csernátunyi 400 fő, illetve gombaszögi 300 fő) Nagytáborok képei közül egy-egy. De említhetném azokat a protestáns szerveződésű vizitúrákat, amelyek többségén én magam is részt vettem, amelyek az immáron kuriozitásnak számító kielboat-okkal történtek Kelheimtől a Vaskapuig vagy Técsőtől Titelig – csak hogy a legnagyobbakat említsem. Én ezek közül láttam volna szívesen egyet-egyet, mert ezeken vettem részt.

Köszönetet mondok, hogy Magyarország első tudatosan ökumenikus szervezetének 110 évéről szóló könyvet Magyarország mind a mai napig egyetlen ökumenikus szakfolyóiratában, a tekintélyes Theologiai Szemlében ismertethetem.

Dr. Csobolyó Eszter cst., csph., főszerkesztő

Az írás kis változtatásokkal a Theologiai Szemle 3/2024. számában megjelent.

Beszámoló a 842.sz Benedek Elek cserkészcsapat 2024-éről

Monor-Nagytemplom 2024.11.24-én

E jeles istentiszteleten a magyar cserkészek ICHTHÜSZ Közösségét dr. Bóna Zoltán elnök képviselte és köszöntötte a jelenlévőket emlékeztetve őket, hogy milyen fontos a cserkészlet számára a protestáns gyülekezetek támogatása. Hazánkban létszámarányunkhoz képest alulreprezentáltak vagyunk jelen a cserkészletben, pedig a kezdetekkor a református/evangelikus Keresztény Ifjúsági Egyesület zászlóshajója volt a cserkészletnek. Köszönetet mondott a gyülekezet támogatásáért és azt a jövő cserkészprogramjaira is kérte. A dunavarsányi 724-es Kossuth Lajos cserkészcsapatot Széplaki Mercédesz rajvezető képviselte. (A főszervező)

Taszáron

csapat 35-éves. 35 küzdelmes, sok-sok vidámsággal, élményekkel teli éveket tudhatunk magunk mögött, amiben sokszor mély szomorúság is vegyült, idős cserkész elődeink, tanítóink távoztak és egy cserkész társunk temetésén is meg kellett állnunk. Sok-sok nehézséget kellett leküzdeni, de még itt vagyunk. Hálás szívvel köszönjük a meg nem érdemelt kegyelmet életünkért csapatunkért.

Dióhéjban a 2024-éves történéseinkről:

tehát:

- 2024.01.08-01.11-ig téli táborunk volt a Pilisi somhegyi kulcsosházban csak megjegyzem +16 fok-ban kirándult a társaság.
- 2024.03.15-én részt vettünk a városi ünnepségen.
- 2024.04.27-én a kiscserkészekkel egy családi napot töltöttünk a Strázsahegyen, bodzagyűjtéssel egybekötve.
- 2024.05.05 madárlenken voltunk a Börzsönyben.
- 2024.05.17-én fáklyás felvonuláson vettünk részt a Budapest Református Zenei fesztivál keretében.
- 2024.05.20-án a péteri cserkészcsapat fogadalomtételén voltunk.
- júniusban a tábori felkészülés vette el az időnket.
- 2024.07.23-07.30-ig mecsekben a Pusztabányai kulcsosház mellett volt nyári nagy táborunk. Rendkívül gazdag programokkal, a teljesség igénye nélkül, egésznapos úra, az erdőben, vendége-

Szeretettel és tisztelettel köszöntöm, köszöntjük lelkészeinket, nagytiszteletű urat és felségét, segédlelkészünket, tisztes gyülekezetüket, vendégeinket, Dr. Bóna Zoltán nagytiszteletű urat a MCSSZ ICHTHÜSZ Közösségének elnökét és a Dunavarsányi Kossuth Lajos cserkészcsapat képviselőit és nem utolsósorban a TV képernyő előtt ülőket.

Szinte hihetetlen, de a tegnapi együtt létünkön, adventi koszorúkat készítettünk, tudatosult, hogy idén lett a

ink voltak a Kaposvári ezred eü alakulatának prominens tagjai, aki a leg újabb NATO mentőautót is bemutatták, valamint rendkívül érdekes bemutatókat, előadásokat tartottak, valamint segítségükkel másnap a társaság a taszári repülőtérré tett látogatást, ahol szintén nagy szeretettel fogadták a társaságot és bemutatták a néhai légibázis életét.

- A hagyományoktól eltérően itt volt a cserkészfogadalomtétel, rendkívül ünnepélyes keretek között tett felnőtt fogadalmat: Sunblad Ulle és Viktória, cserkészfogadalmat tett Sunblad Emil és Alex Svédországból, valamint, Kötő Beni, Szíjártó Helga, Nagy Ordasi Lili, Nagy Ordasi levente és Balogh Feri kiscserkész ígéretet tettek, a szükséges próbák elvégzés után
- a cserkészéletünk
- 2024 szeptemberében indult újra, bemutatkoztunk az Ady úti iskola jónéhány osztályának, hívogattuk a gyermekeket a csapatunkba. Köszönjük az iskola vezetésének és az osztályfőnökök segítségét.
- 2024.09.21-én kirándultunk az erdőbe kerékpárokkal.
- 2024.10.11-13 Berekfürdőn az ICHÜSZ országos fórumán vettünk részt.
- 2024.10.13-án rohantunk haza, a városi főzőversenyen ismét részt tudunk venni. egy adósságot kell pótolnom, ami a tavalyi beszámolóból kimaradt, de számunkra nagy jelentőséggel bírt, mégpedig a 2023-évi városi főzőversenyt, amit a monori lokálpatrióta egyesület szervezett a 842.sz Benedek Elek cserkészcsapat immár hagyományos cserkészstokánya nyert. Elsők lettünk. Egyszer érdemes lenne megkóstolni.
- 2024.10.23-án a városi ünnepségen koszorúztunk.
- 2024.10.19-én délelőtt Királyréten voltunk az Ipolyerdő szervezt családi napon, ahol szintén rendkívül érdekes programokon vettünk. És kora délután a Beck család vendégei voltunk az új otthonukban Nógrádon, ahol csodás szarvas pörkölt és sütemények vártak bennünket.
- 2024.11.09-én immár hagyományosan gyertyát gyújtottunk az új köztemető 301-302 parcellában nyugvó hősök emlékére.
- 2024.11.23-án, tegnap ádventi koszorút készítettünk.
- 2024.1.24-én , a itt vagyunk.
- Terveink 2025-re:
- 2025.01.23-26 téli tábor a Pilisben
- 2025.márciusában ICHTCHÜSZ Közgyűlést tervezünk felvidékre
- 2025.07.05-06 Tiszásas kirándulás a Bokros család meghívására.
- 202.007.28-08.04-ig nagytábor a Mecsekben

Hát „csak” ennyi. Köszönöm, köszönjük a cserkészvezetőink munkáját, akik nélkül ez nem valósulhatott volna meg. szeretettel kívánunk áldást Beck Franciska további munkájára, aki 2 éves képzés után a jövő héten tesz segédítzti fogadalmat. Így már Magócsi Hajnival, aki szintén segédítzti és Magócsi Terike és Kötő Dávid őrsvezetőkkel egy komoly vezetői gárda foglalkozik a cserkészekkel és a jelöttekkel.

És hogy mindez megvalósulhatott köszönjük a támogatóinknak, Monor Református Nagytemplom gyülekezetének, Monor Város Önkormányzatának. Dr. Főnyad Dezső Emlékére Alapítványnak, a NEA- Nemzeti Együttműködési Alap, Bethlen Gábor alapkezelőnek, jelentős pályázati támogatását és a szokásos hűséges támogatóink, Tóth Tibor úr a FETTI kft. tulajdonosa, Lovass Sándor úr az Állomáspékség tulajdonosa, Buzás Sándor zöldség kereskedő, Zsíros Sándor hentes mester és a többi jóakarató ember segítségét.

Mindezekért legy hála a mi mennyei Urunknak, Soli Deo Gloria.

*Nagy László cst., cspk.
ICHTHÜSZ főtitkár*

Szolgálhattunk egyházaink rendezvényein

A Református Közéleti és Kulturális Alapítvány meghívására és felkérésére cserkészaink nagyon látványosan, ízléses sátorral, vetélkedővel, hullahoppos karikázással színesítették az idei Zenei Fesztivált. Természetesen a Kálvin térről a Bakáts térre vonuló menetnek is különleges alkotóelemei voltak. A borongós, sőt olykor esős időben nem kis szerepük volt abban, hogy a kitartóknak tartalmas programjuk legyen akkor is, amikor a Nagyszínpadon akarva-akaratlan szünetelt a műsor.

A református-evangélikus Sokadalmon a Várban pedig már másodszor szolgáltunk sátorral, játékkal, látványos jelenléttel augusztus 19-én.

Ezúton is köszönetet mondok a meghívásért, felkérésért, a cserkészteget népszerűsítő lehetőségért! És persze köszönetet mondok a következő csapatok jelenlévő tagjainak: 1. BKIE, 32. Dévai Bíró Mátyás, 96. Súlyom, 304. Kőrösi Csoma Sándor, 696. Wesley János, 724. Kossuth Lajos, 842. Benedek Elek.

*Széplaki Mercédesz
rajvezető*

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

Biciklis főhajítás a gályarab-prédikátorok előtt

Az evangélium hirdetése olykor véráldozatot követel. Így volt ez az ősegyházban a Római birodalomban, aztán az ellenreformáció idején, elsősorban hazánkban, a Kárpát-medencében, de sajnos így van ez ma is. Százmillió nagyságrendű az üldözött keresztények száma és sokezeres azoké, akik évente vérrel áldoznak. Szégyene ez a mindenkori üldözöknél még akkor is, ha maga a Megváltó önként áldozta magát a kereszten és persze szégyene volt ez azoknak is, akik az Ő halálát követelték és munkálták.

Az ICHTHÜSZ Közösség éves programja szerint egy kerékpártúra keretében hajtottunk főt Pápán és környékén a protestáns lelkipásztorok és tanítók előtt, akiket a pozsonyi vértörvényszék 350 évvel ezelőtt gályarabságra ítélt.

Közel harmincan vettünk részt a biciklis kalandban. Természetesen a biciklizést megelőző este értékes előadást hallgattunk meg a Pápai Református Teológián a témában. 57 km-t kerekeltünk másnap úton és úttalan viszonyok között. Szántóföld, sár, dagonya, kukoricás, kavicsos talajok tették emberpróbálónak a vállalkozást. *Persze emlékeztettük arra egymást, hogy mi ez ahhoz képest, amit a gályarabok szenvedtek?!*

Malomsokon Edvi Illés Gergelyre, Rábaszentandrásán Borhidai Miklósról emlékeztünk. Mindketten evangélikus lelkészek voltak. Vasárnap a pápai református templomban elhelyezett emléktáblánál hajtottunk főt Kocsi Csergő Bálint tanár és Séllyei István püspök helyállása előtt.

A kalandos túránk alatt rengeteget tanultunk hitvalló hőseinkről és hitvalló hőseinktől. A fentiek az alábbi képek beszédesen illusztrálják.

Pápán és környékén bicikliztünk, oda segítséget vettünk igénybe

Hogy ne a vakvilágba biciklizzünk,
először tanultunk az ősi falak között

Be is melegítettünk

Az első egy kilométeren még
kerékpárutunk is volt

Aztán már utunk sem

Első állomásunk Malomsok

„Aki felnéz, sose fárad el!”

De egy kis kakaócsiga sem árt ehhez

Ez még szaporodott mire hazaértünk.
A gazdáikat az autóban nem dokumentáljuk

Ha út volt, ott kíséretünk is volt

A második állomásunk

Pláne, ha ott is úticélunk tárgyi emlékei vannak

Némely étkezésünk körülményei is
cserkészesek voltak

Széplaki Mercédesz

Ezt a programot a BGA Alapkezelő támogatja.

Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4)

Advent, Karácsony, Újév

Szeretettel ajánlom mindenkinek e három népi gyűjtést. Hangkészletük szerint bátran taníthatjuk óvodásoknak és kisiskolásoknak egyaránt. Színesíthetjük velük a betlehemes jeleneteket, de dalsokorba fűzve is gazdagíthatjuk az ünnepi alkalmakat.

Népi gyűjtés, Szelőce (Nyitra vm.)

1

Bet-le-hem, Bet-le-hem,
a te ha-tá-rid-ba
ér-ke-zett Má-ri-a
ron-gyos is-tál-ló-ba.

2. Szállást kér Mária
Betlehem várában,
de be nem fogadá
senki a házába.
3. Mindenhol azt mondák:
– Nem adhatunk szállást,
mert sok a vendégünk,
senki be nem fér más.
4. Istenem, Istenem,
de megaláztattál,
az emberek között
szállást nem kaphattál!
5. Az ökör, a szamár
megismeri urát,
ember nem ismeri
világ Megváltóját.

Népi gyűjtés, Hódmezővásárhely (Csongrád vm.)

d

Hej, víg ju-há-szok, csor-dá-sok,
csör-ge-dez-nek a for-rá-sok,
de gyö-nyö-rű ez az é-jel,
bár-csak so-se len-ne vé-ge!

2. Hát íme, Betlehem felett
láttatok nagy fényességet,
ott egy csillag is megállott,
rongyos pajtánál leszállott.
3. Hogy felserkentem álmomb
láttam csillagot Jákobtól,
hogy felkeltem, láttam tüze
mely jelentett egyszülöttet.
4. Hogy ültem a tűz melegén,
hát íme, egy fényes legén
hirdet glóriát, örömet,
mely megnyitja szíveinket.

Népi gyűjtés, Mikóbáza (Zemplén vm.)

Hal-lod, test- vér, an- gyal szó- lalt, ö- rő- met hir- det,

Hogy a vi- lág Mes- si- á- sa ma meg- szü- le- tett!

Mondd, hol lel- jük fel Őt még ez éj- jel?

- Bet- le- hem- ben, a já- szol- ban tel- jes ö- röm- mel.

2. A királyok Királyának, Jézus Krisztusnak,
Mondjunk vígan dicséretet mi egy Urunknak!

Isten szent Fia Megváltásunkra
Még született mindnyájunknak boldogságunkra.

Ráadásul pedig köszöntsük az új esztendőt egy ismerős dallammal, melyet anyák napját és névnapot köszöntő szöveggel ismerhetünk.

*Népi gyűjtés, Felső-Segesd
(Somogy vm.)*

Új esz- ten- dő vir- ra- dott,

Fé- nyes haj- nal tá- ma- dott.

Jöt- tünk Jé- zust ál- da- ni,

Új kö- szön- tőt mon- da- ni.

2. Napokat és éveket
Boldoggá csak ő tehet,
Nincsen élet kívüle,
Nincsen öröm nélküle.

3. Ha nevében indulunk,
Velünk lesz a mi Urunk,
Nyomdokában járhatunk,
Tőle áldást várhatunk.

ismeretlen (2-3. vsz.)

Ria

Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105)

Gyertek a Betlehemi Békeláng átadó ünnepségre!

A magyar cserkészek ICHTHÜSZ Közossége a Betlehemi Békeláng átadó ünnepségét/istentiszteletét a budakeszi metodista templomba rendezi meg 2024. december 15-én.

Cím: Budakeszi, Rákóczi u. 2.

A Békeláng átadó ünnepség 11 órakor kezdődik, az ünnepséget 11.45-kor szeretetvendégség követi.

A protestánsokat 10 órás istentiszteletre a metodista templomba hívjuk, a katolikusoknak pedig a budakeszi katolikus templomot javasoljuk, ahol a szentmise szintén 10 órakor kezdődik.

Fakultatíve lehetőség van, hogy circa 13-14 óra között a Budakeszi Vadasparkban csoportos látogatást tegyünk a jelentkezők függvényében csökkentett áron vagy grátisz.

Bizalommal kérjük, hogy akik részt vesznek ezen az ünnepségen mind a szeretetvendégség, mind a vadasparki látogatás tervezhetősége érdekében, azt jelezni szíveskedjenek december 12-e, 12 óráig: 06-20-9143893 vagy drbonazoltan1@gmail.com.

Emlékeztető

*a Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének Fórumáról
Berekfürdő, 2024. október 11–13.*

Az ez évi ICHTHÜSZ Vezetői Fórumunk ICHTHÜSZ vezetőségi fórumként valósult meg. Az elmúlt harminc esztendőben néhány csapat vezetőjével, örsvezetőjével esetleg kisebb vagy nagyobb cserkészeivel jelent meg. Volt, hogy száz körül volt ez a létszám, de általában 20-30 körül. A cserkészek, sőt kiscserkészek autentikus atmoszférát biztosítottak a vezetők megbeszélésére, amely tartalmában messze túlmutatott az ICHTHÜSZ szűkebb értelemben vett feladatain, pl. programok, kiadványok, pénzügyek, kapcsolatok. Foglalkoztunk módszertannal, csapatszervezéssel, voltak többnyire hamvába holt kezdeményezéseink a vezetőképzéssel. Ennek is megvolt a maga szépsége és tartalmas értelme. Most viszont a munkánkat cserkészszkorú cserkészek nem „zavarták”, engem viszont nagyon zavart, hogy ez így történt és a jövőben minősítetten fogok hangsúlyt tenni arra, hogy ott legyenek velünk azok, akikért dolgozunk és emlékeztessenek bennünket arra, miért dolgozunk. Persze ennek a szűkkörű tanácskozásnak a hatékonyság, az egyszerűség, az ellátás, az elhelyezés és a zavartalan munka szempontjából volt előnye.

A munkánk eredményéről pedig az alábbiakban számolok be. Ezt megelőzően azonban lássuk, hogy kik is voltak jelen: elnök, főtítkár, főtítkárhelyettes, teológiai titkár, missziói titkár. Ezen túlmenően volt egy csapatparancsnokunk, egy rajvezetőnk és egy felnőttcserkészünk. A jelenlévők a következő csapatokban végzik csapatmunkájukat: 1. BIKE cscs./Budapest, 724-es Kossuth Lajos cscs./Dunavarsány, 842. Benedek Elek cscs./Monor, 304. Körösi Csoma Sándor cscs./Buda(pest), 32. Dévai Bíró Mátyás cscs./Buda(pest).

A program az alábbiak szerint zajlott. Érkezés folyamatosan 17 és 22 óra között történt pénteken. 19 órakor Szuhánszky Gábor áhítatát hallgattuk meg, amelynek fő témája a Reformáció sajátosságának megfogalmazása volt és azt helyezte szívünkre, hogy micsoda kiváltság *közvetlenül* és személyesen kapcsolatban lenni Istennel. Természetesen és dialektikusan a Fiúistennel való kapcsolatban már magával az Istennel való kapcsolatot élhetjük meg. Ezt követte Bóna Zoltán emlékeztetése a pozsonyi vértörvényszék 350 éves évfordulójára, a véres ellenreformációra és a gályarabok sorsára. Szombaton a reggeli tornát áhítat követte a missziói titkár vezetésével, a reggelit (kötelező szalonnás rántotta) pedig megbeszélés egész délelőtt. Az ebédet – kötelező paradicsomleves és slambuc – közösen főztük, amelyet szabad fórum követett a fürdőben. A zászlólevonást vacsora követte, majd megkezdődött a szakaszos hazautazás, amely még korán reggel folytatódott. A „szent maradék” pedig a hagyománynak megfelelően a helyi istentiszteleten vett részt.

A Fórum ágendája, gondolatai, döntései, javaslatai:

1. **Véradás:** Mint közismert, Csobolyó Eszter és Bóna Zoltán egyéb tevékenysége során az MCSSZ ágendájára fölkerült a véradás ügye. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy az ICHTHÜSZ-nek szép feladata, hogy ennek élén maradjon, ezt életben tartsa. *A Fórum továbbra is kéri Csobolyó Eszter és Bóna Zoltán idevonatkozó aktivitását.*
2. **CPGS:** Az elnök emlékeztet, hogy a tavalyi Fórum, illetve idei Közgyűlés döntése szerint felvette a kapcsolatot az MCSSZ Elnökségével és Külügyi Vezetőjével. Ez a kapcsolatfelvétel gyakorlatilag nem vitte tovább az ügyet. Javasolja, hogy az ICHTHÜSZ a saját hatáskörében vegye föl a kapcsolatot a CPGS európai tagjaival, tudja meg státuszukat, véleményüket és ezáltal a CPGS állapotáról szerezzen információt. Előzetesen az ICHTHÜSZ jelezheti, hogy akár tagként, akár gesztorként kész a CPGS megújítására s ha úgy helyénvaló, akkor a CPGS újraalapítására. *Az elnök és a missziói titkár aláírásával menjen egy megkeresés mindazokhoz az európai közösségekhez, akik a CPGS-bez tartoznak/tartoztak és a fenti értelemben adjunk hangot érdeklődésünknek és készségünknek. Az elnök kérésére a missziói titkár készítse el az angol nyelvű levéltervezetet, amit közösen véglegesítenek.*
3. **110 éves könyv és utóélete:** Az elnök emlékeztet arra, hogy a 110 éves könyvbe – a TK közbenjárására – ő írhattott az Egyházzal való kapcsolat protestáns aspektusáról. Elmondja azt is, hogy Csobolyó Eszter e könyvet recenzeálta a Theológiai Szemle ez évi 3. számában. E recenzió, miként minden könyvismertetés rámutat a mű pozitívumaira és – legalábbis az ICHTHÜSZ szempontjából – negatívumaira.

Jelzi, hogy ez esetleg megjelenik az ICHTHÜSZ folyóiratban is még ebben az évben. *Tudomásul véve.*

4. **Országos Lelkiségi Munkacsoport:** Az elnök beszámol arról, hogy rendszeresen online találkoznak. Megvallja, hogy e találkozásokat többnyire uralja a TK és az Elnökség képviselője, illetve a TK és a TT képviselője közötti „egyeztetés”. Persze összességében azt is érzékeli, hogy az ICHTHÜSZ és a TK többnyire könnyen egyességre jutnak. Ebben tulajdonképpen újra és újra visszaköszön a TT-nek az a döntése, hogy nem az ICHTHÜSZ-höz csatlakozott, hanem önálló közösséget hozott létre. Pozitíve pedig az köszön vissza, hogy az ICHTHÜSZ és a TK – legalábbis az újjáalakult cserkészzetben – mindig kereste a közöset, az együttműködést, szemben a szekularizmussal és a liberalizmussal. *Tudomásul véve.*
5. **Thiking Day:** Az elnök elmondja, hogy a Közgyűlés határozata értelmében kereste a TK-val a kapcsolatot az ilyen-olyan formában való közös ünneplés lehetőségeinek/igényének az előadásával. *A Fórum továbbra is javasolja, hogy próbáljuk elérni az igeliturgiás variációt a Békélángot elosztó ünnepség mintájára.*
6. **Csapatalakulások:** Az elnök elmondja, hogy munkája során többször fölmerült ilyen-olyan intézményeknél a csapatalapítás kérdése. Több alkalommal ajánlotta a missziói titkárunkat és megadta elérhetőségeit. A missziói titkár jelezte, hogy már érkezett is hozzá emiatt megkeresés és persze szívesen vállalja az ezzel járó munkát. *Tudomásul véve.*
7. **Protestáns Sokadalom / Református Zenei Fesztivál:** Az elnök emlékeztet arra, hogy az RKK felkérésére Közösségünk zászlója alatt három alkalommal jelentek meg cserkészek az említett két visszatérő programon. Az öröndetes tény fényét egy kicsit fakítja, hogy stabilan és „tömegesen” az 1. BKIE és a 724-es Kossuth Lajos csapat volt mind a háromszor jelen. Ez a bázis egészült ki a Benedek, a Wesley, a Kőrösi Csoma, a Dévai Bíró és a Súlyom csapatok egy vagy néhány tagjával. A képviselő növekedése tendenciájában ígéretes, de nem lineáris. Az elnök üdvözlöi a bekapcsolódó csapatokat, persze azzal a reménnyel, hogy ez tovább fog növekedni és ezzel általában népszerűsítjük a cserkészteket és szorosabbra fűzzük kapcsolatunkat a református, evangélikus és metodista egyházzal, illetve annak intézményeivel. Köszönetet mond mindazoknak, akik az ezzel járó fáradtságot az elmúlt két esztendőben vállalták. Tudomásul veszi, hogy a protestáns cserkészek, miként a protestáns hívek sem mozdulnak a katolikusokhoz mérhetően ilyen és hasonló programokra. De azt is hangsúlyozza, hogy ennél azért tovább kellene és lehetne lépniük és ez nagyon is javunkra válna. *Tudomásul véve.*
8. **Féléves program:** Az elnök ismerteti az MCSSZ elnökségének benyújtott féléves programot. Jelzi, hogy ez a program bizonyára ezzel az emlékeztetővel együtt az ICHTHÜSZ folyóiratunkban nyomtatásban is olvasható lesz. *Tudomásul véve.*
9. **Közgyűlés:** Az elnök kéri, hogy tegyünk javaslatot a Közgyűlés helyszínére és idejére. *BiPi Villa, február 28–március 1, péntek–szombat. Az elnök ez ügyben forduljon az MCSSZ Elnökségéhez, s ha kudarccal jár, akkor a Közgyűlésnek a Wesley csapat ad*

otthont a budakeszi metodista gyülekezetben. A szállás biztosításához – szükség szerint – a 724-es Kossuth Lajos cserkészcsapat segítséget nyújt. A Közgyűlés napirendjéhez a vezetőség február 15-ig tehet javaslatot.

- 10. Tisztújítás:** A missziói titkár emlékeztetésére a Fórum tudomásul veszi, hogy a következő Közgyűlésen tisztújítás is lesz. *A hattagú vezetőség mandátuma mindenki esetében lejár. Mindenki újraválasztható. Jelöltet nyilván azok a csapatok állíthatnak, amelyek tagságában protestáns cserkészek cirka 25%-ban jelen vannak. Választhatók és választók azok lehetnek, akik az elmúlt három évben legalább három ICHTHÜSZ programon részt vettek, 16 évnél idősebbek és a Magyar Cserkészszövetségben igazolt cserkészek.*
- 11. Békéláng:** Az elnök elmondja, hogy az ICHTHÜSZ hivatalos felkérést kapott a Betlehemi Békéláng elosztó ünnepségének megszervezésére és lebonyolítására december 15-ére, azzal az imperatívusszal, hogy az ünnepségnek 12 órára be kell fejeződnie. Az elmúlt évek úzusa szerint egyébként is idén az ICHTHÜSZ a soros programszervező. A Fórum azon túl, hogy egyetértett a délelőtti programszervezés hátrányaiban, a következő konklúziót vonja le és a következő döntést hozza: *az ICHTHÜSZ a Békéláng átadó ünnepséget/istentiszteletét a budakeszi metodista templomba szervezi meg: Budakeszi, Rákóczi u. 2. A liturgiát az ICHTHÜSZ képviselője vezeti, a szentbeszéd megtartójának felkérése érdekében a TK-hoz fordul. Az ünnepség időpontja december 15, 11 óra–11.45. Az ünnepséget pizzás szeretetvendégség követi. Tudomásul vesszük, ha 12 körül a résztvevők egy része távozik. Mindazonáltal fakultatíve felajánljuk, hogy cirka 13–14 óra között a Budakeszi Vadasparkban csoportos látogatást szervezünk a jelentkezők függvényében csökkentett áron vagy gratisz. Közösségünk költségére. Bizalommal kérjük, hogy akik részt vesznek ezen az ünnepségen akár a szeretetvendégség akár a vadasparki látogatás tervezhetősége érdekében, azt előre jelezni szíveskedjenek december 12-e, 12 óráig: 06-20-9143893 vagy drbonazoltan1@gmail.com. Protestánsoknak javasoljuk, hogy december 15-én a budakeszi metodista gyülekezet istentiszteletén vegyenek részt 10 órai kezdettel vagy pedig a budakeszi református gyülekezet istentiszteletén szintén 10 órai kezdettel. Római katolikus cserkésztestvéreinknek pedig azt javasoljuk, hogy az ünnepséget megelőzően a budakeszi római katolikus templom szentmiséjén vegyenek részt szintén 10 órai kezdettel. Buszok általában 20 perces menetidővel indulnak a Széll Kálmán térről. A metodista templom a Rákóczi utcában inkább Budakeszinek inkább a fővároshoz közeli fertályán van.*
- 12. Monori fogadalomtétel:** A főtítkár tájékoztatja a jelenlévőket, hogy az idén a csapat fogadalomtétele a táborban lesz, mindazonáltal a cserkészettről beszámoló hangzik el november 24-én a református istentiszteleten, ahol szívesen látják az ICHTHÜSZ képviselőjét. *Tudomásul véve.*
- 13. Protestáns Lelkiségi Képzés:** Az elnök beszámol arról, hogy a Lelkiségi Képzés első alkalma ígéretesen megtörtént. A jelenlévők jó reménységüket fejezik ki a folytatást illetően és imádságban hordozzák az előadók szolgálatát és a hallgatóság fogékonyságát. *A katolikus képzés mintájában a program harmadik harmadában egy*

cserkész kirándulást tervez a résztvevők számára, de mások előtt is nyitottan. Helyszín: Rimaszombat. Időpont április 25–27. Főtéma: a gályarabok hűsége. Az elnök vállalja, hogy az úgynevezett Csillagházban érdeklődik szálláslehetőség iránt. A programot, illetve annak további részleteit a Képzés alkotótagjaival a következő találkozón fogjuk véglegesíteni.

14. Lelkészbeiktatás: A missziói titkár jelzi, hogy beiktatására április 12-én, szombaton kerül sor. Minden cserkésztestvérét szeretettel várja. *Tudomásul véve.*

A Fórum résztvevői az elvégzett munka jó érzésével, a tervek és feladatok felé megújult lelkesedéssel fordulva, a várható nehézségekkel pedig bátran szembenézve térnek vissza otthonukba, hiszen: „Jézus Krisztus a cserkésznek is Ura!”

K.m.f.

Nagy László cst., cspk. sk.
elnök

Széplaki Mercédesz sk.
jegyzőkönyvvezető

dr. Bóna Zoltán cst., cspk. sk.
elnök

ICHTHÜSZ beterjesztett munkaterve

2024/25 cserkészév első féléve

Szeptember

- 13. Kerületi Vízicserkész Találkozó: beszámoló az ICHTHÜSZ Hajó első programjáról.
- 16–22. Civil veradás cserkész-propagálása.
- 17. Protestáns Lelkiségi Képzés – Bibliaismeret 1.
- 25. Reformáció: ICHTÜSZ újság megjelenése.
- 27–29. Gályarabság 350. évfordulója kerékpár-portyás főhajtással.

Október

- 4–6. MCSSZF Közgyűlés Szováta: előzetes levéllel és online követéssel.
- 11–13 Berekfürdői Fórum.
- 13. Országos Lelkiségi Munkacsoport, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
- 15. Protestáns Lelkiségi Képzés – Bibliaismeret 2.
- 15–31. Reformációi gondolatok: levelezőlistán és online.

November

- 13. Táborkereszt Egyházi Konvent, ICHTHÜSZ képviselő.
- 14. MCSSZF, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
- 17. Országos Lelkiségi Munkacsoport, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
- 19. Protestáns Lelkiségi Képzés – Hitismeret.
- 24. Cserkész-vasárnap Monoron, ICHTHÜSZ képviselő.
- 24. Ökumenikus Advent, Csepel, ICHTHÜSZ részvétel.

December

1. OKGY, protestáns liturgikus szolgálat.
6. Advent-Karácsony: ICHTHÜSZ újság megjelenése.
7. Adventi ICHTHÜSZ közösség.
8. Országos Lelkiségi Munkacsoport, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
12. MCSSZF, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
15. Betlehemi Békéláng országos ünnepsége ICHTHÜSZ szervezésben, Budakeszin.
16. Betlehemi Békéláng parlamenti ünnepsége ICHTHÜSZ szervezésben.
17. Protestáns Lelkiségi Képzés – Önismeret.

2025. Január

- 13-31. Gondolatok az ökumenéről: levelezőlistán és online.
19. Országos Lelkiségi Munkacsoport, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
21. Protestáns Lelkiségi Képzés – Egyházismeret.

Február

18. Protestáns Lelkiségi Képzés – Felekezetismeret.
22. BiPi istentisztelet a TK-val közösen???
28. Farsang-Böjt: ICHTHÜSZ újság megjelenése.
- 28-március 1. ICHTHÜSZ Közgyűlés. Lehetőség szerint a BiPi Villában.

Március

13. MCSSZF, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.
18. Protestáns Lelkiségi Képzés – Társadalomismeret.
23. Országos Lelkiségi Munkacsoport, ICHTHÜSZ bekapcsolódás.

Dr. Bóna Zoltán cst., cspk., elnök

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)
Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu
2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: Nagyné dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egy más terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók – Ének – Játék – Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu